

**Uchwała NR LIII/737/02
Rady Miejskiej Katowic
z dnia 23 września 2002r.**

w sprawie rozpatrzenia wezwania Pana A D do usunięcia naruszenia jego interesu prawnego uchwałą Nr XLVIII/641/02 z dnia 25 kwietnia 2002r. w sprawie załatwienia skargi na działalność Komendanta oraz funkcjonariuszy Straży Miejskiej w Katowicach.

Na podstawie art.18 ust.1 i art.101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz.U. z 2001r. Nr 142 poz.1591 z późn.zm./ w związku z art.35 § 3 Kpa – po rozpatrzeniu sprawy

**Rada Miejska Katowic
u c h w a ł a:**

1. Nie uwzględnić wezwania Pana A D do usunięcia jego interesu prawnego uchwałą Nr XLVIII/641/02 z dnia 25 kwietnia 2002r. w sprawie załatwienia skargi na działalność Komendanta oraz funkcjonariuszy Straży Miejskiej w Katowicach i nie dokonywać zmiany uchwały.
2. Prawne i faktyczne argumenty, decydujące o zajęтым stanowisku w sprawie, zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.
3. Zobowiązać Przewodniczącego Rady Miejskiej Katowic do poinformowania wnoszącego wezwanie o zajęтым przez Radę Miejską stanowisku.
4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej Katowic

Wojciech Boroński

Uzasadnienie

Uchwałą nr XLVIII/641/02 Rada Miejska Katowic w dniu 25 kwietnia 2002 r. uznała skargę Pana A D na działalność Komendanta oraz funkcjonariuszy Straży Miejskiej w Katowicach za bezzasadną.

W dniu 10 maja 2002 r. Pan A. D wniósł zażalenie na powyższą uchwałę, kwestionując przyjęty w uzasadnieniu stan faktyczny.

Po ponownym przeanalizowaniu sprawy i rozważeniu treści zażalenia, ustalono co następuje:

Z notatki służbowej strażnika Straży Miejskiej oraz dokumentacji zebranej w sprawie wynika, że kierujący pojazdem popełnił wykroczenie z art. 92 § 1.

Naruszenie art. 92 § 1 k.w. mówiącego „Kto nie stosuje się do znaku lub sygnału drogowego albo do sygnału lub polecenia osoby uprawnionej do kierowania ruchem lub do kontroli ruchu drogowego, podlega karze grzywny albo karze nagany” wynika z przepisu art. 46 ust. 4 ustawy z dn. 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr 98, poz. 602 z późn. zm.) w związku z § 2 ust. 1 i 3 oraz § 28 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz.U. Nr 58, poz. 622).

Zgodnie z § 28 ust. 3 rozporządzenia „Zakaz wyrażony znakiem B-35 lub B-36 dotyczący tej strony drogi, po której się znajduje...”

Odcinek jezdni ul. Jordana pomiędzy ulicą Podchorążych i ul. Kościuszki, na którym zaparkował skarżący objęty jest i był w dniu zdarzenia znakiem B-36 „zakaz zatrzymywania się” ustawionym przy skrzyżowaniu z ul. Podchorążych.

Przejeżdżając na drugą stronę jezdni – przeznaczoną dla ruchu w przeciwnym kierunku - Pan A D powinien dostosować się do znaków obowiązujących dla tego kierunku ruchu czyli do znaku B-36.

Oceniając ponownie całokształt stanu faktycznego stwierdzić należy, że w tym wypadku nastąpił zbieg wykroczeń wynikający zarówno z niezastosowania się do obowiązku wynikającego z art. 92 § 1 k.w. a ponadto naruszenia przepisu art. 97 k.w. dotyczącego ogólnych zasad parkowania pojazdów na drogach publicznych.

W wyniku kolejnego badania sprawy stwierdzono, że Pan A D popełnił wykroczenie i nie zachodzą przesłanki do uchylenia nałożonego mandatu.

Rada Miejska Katowic po ponownej analizie sprawy uznała wezwanie Pana A D usunięcia naruszenia jego interesu prawnego uchwałą Nr XLVIII/641/02 z dnia 25 kwietnia 2002 r. za nieuzasadnione.